

Beogradsko „L“

Prošlo mi je kroz prste toliko prašnjavih rečnika da izgledam kao Duh Hamletovog oca.
Jagodice prstiju su mi žute kao posle čišćenja oraha na čijoj je grani obešen mornar koji
je pušio najgoru krdžu.

Ipak, ne mogu da ga nađem.

Beogradsko „L“

Palatalizujem kao od šale
Sibilarizujem levom rukom
Po padežima menjam čak i osigurače
Ubacujem priloge bolje od radnika u „Mekdonaldu“
Spelujem kao spelolog
Naučio sam prelazak „L“ u „O“
Ali uzalud, to nije to
Meni treba Beogradsko „L“

Da li je moguće da ga na celom svetu zna samo Ona?

Rođena je u ulici Džona Kenedija
Ili nekog drugog američkog predsednika
Koji bi, da je znao za nju, umro mnogo ranije
Da bi se što pre rodila u ulici sa njegovim imenom

Kada joj je, u njenoj šestoj godini
Smotani dečak sa dve leve patofne
Poklonio ružu za Osmi mart
Poljubila ga je u obraz podigavši se na prste
I dok je on dobijao boju svog kariranog džempera
Rekla je „HvaLa“
Sa Beogradskim L

U sedmom razredu na času Opšte-tehničkog obrazovanja
Deca su pravila stalke za šibice
Šparkase i gvozdena šila
A ona je donela tatinu pocepanu mrežu za kosu
Prikačenu za dršku od kišobrana
Kada je nastavnik pitao „Šta je to pobogu?“
Odgovorila je „Mreža za puštanje Leptirova“
I opet to – Beogradsko „L“

Gledala je svoj krhki odraz u ogledalu
Sat vremena pred maturu čekajući princa
Obučena u haljinu boje jutra u Kreljmu
Odakle je došao njen deda bežeći od Staljinovog gulaga
Po ispucalom parketu nisu se čule njene cipelice od stakla

Da je pala i razbila se ogledalo bi dobilo sedam godina nesreće
Pogledala se je pred polazak i rekla „Lepa!“
O da, Beogradsko „L“

Toga proleća su stranice „Rimskoga prava“
Bile zavejane njenim kokicama
Koje je prodavala u Knez-Mihajlovoj
U jednom od onih staklenih kioska
„Mala kesa 50“ a „Velika 100“
I „Zakon od dvanaest tablica“
Kao balerina u muzičkoj kutiji
Samo bez tona
Ipak svakome je uz kusus vratila i osmeh
Svojim ljubaznim „IzvoLite“
I Beogradskim „L“

A onda je jednoga dana čitav svoj život spakovala u mali kofer
Svoj prvi ruž, lastiš i „lambada“ suknju
Don Kihota iz Kinder-jajeta
Komadić Julijine kuće sa ekskurzije u Veroni
Fotografiju mame umrle od raka
Dve jabuke sa Bajlonijeve pijace
I „Ubiti pticu rugalicu“
Izašla je iz svoga stana
Iz taksija je gledala svoj Beograd
Zauvek promenjen bombama
Platila i namerno zaboravila svoj život u koferu
Da mu se vrati jednoga dana
Poslednji put je pogledala nebo
I rekla „Laste čekajte!“
I odletela u Pariz
Otišlo je sa njom njeno Beogradsko „L“

Danas prodaje cveće na Monmartru
Nosi kosu vezanu u Pegazov rep
I crvenu haljinu do kolena
Na kojem je nekad stajala krasta u obliku čoška žardinjere u Džordža Vašingtona
Ima muža sa pilotskom kapom
Sin joj igra fudbal a ćerka voli Mika Džegera
I tužna je uglavnom sredom

Ipak, nije fer
Jer tamo, u Francuskoj niko ne primećuje njeno Beogradsko „L“
Svi ga izgovaraju slično i misle da ona ima loš akcenat
Svi veruju da je to njihovo „L“
Da da je ona od njih dobila

Da treba da im bude zahvalna
Što ume da priča!

Niko od tih petlova i Asteriksa nema pojma da svaki dan sreće vlasnicu „Beogradskog L“
Poslednjeg na svetu
Koje u sebi nosi sve mirise toga grada
Noćne prevoze sa kondukterima koji namignu i odu
Konobare koji te znaju po imenu
Siromašne slikare na Adi koji vam crtaju profil na silu
Picu na Trgu u tri ujutru čijem kačkavaju želudac ne daje vizu
Konja, Vuka i ostala gradska mesta za kašnjenje
Tramvaje koji su putujuća pozorišta na šinama
Taksiste, reinkarnacije Hegela i Frojda
Crteže prstom po zamagljenom staklu zavejanih kola
Grafitu koji ruše zidove
Radio voditelje koji su toliko kućni prijatelji da ih zovete kući na palačinke
Pesak Jadrana ponet u unutrašnjem džepu srca
U Parizu svakoga dana trne njeno „Beogradsko L“

Neki misle da mogu da definišu „Beogradsko L“
Da ga sabiju u krute zidove svojih gramatičkih pravila
Oni kažu da je „Beogradsko L“ u stvari samo meko L

Meko L?

Meko „L“ je u odnosu na njeno „Beogradsko L“ tvrđe od olova.